

[Flemming Hansen]

Vi kan altså ikke gå ind for forslaget, men vil naturligvis gerne drøfte det i retsudvalget, og jeg skal sige, at disse betragtninger også gælder for centrum-demokraterne og kristelig folkeparti.

Bjørn Elmquist (V):

Ministeren har jo allerede udførligt redegjort for de forskellige undersøgelser, der har været foretaget i sagen, og jeg har intet at lægge til. Blot ville jeg måske yderligere fremhæve det, som ministeren var inde på: at der i forbindelse med en verserende straffesag om B & W-forhold, som kører for byretten i København for øjeblikket, meget vel kan blive tale om at inddrage nogle af de forhold, der her rejses, og at der måske allerede under nogle af retsforhandlingerne er sket sådan en inddragelse, så her kommer vi i vanskeligheder, synes jeg nok, med nogle generelle retsplejehensyn, hvis vi besluttede os for at følge forslaget om at nedsætte en kommissionsdomstol.

Jeg må også sige, at jeg synes, at det, vi plejer at bruge kommissionsdomstole til – og nu siger jeg »plejer«, for efterhånden har vi jo drøftet det nogle gange og har haft et par stykker af slagsen – er nogle andre sager end den, der er tale om her. Jeg mener, at det, der her indiceres, det, der her tales om, er, at der måske skulle foreligge forskellige straffetretlige forhold, og så må man jo gå den normale vej. Skulle det så involvere en politiker på den ene eller den anden måde, har vi også en normal procedure her, idet der bliver ansøgt om, at den pågældendes immunitet bliver ophævet. Derimod mener jeg nok, at ved en kommissionsdomstol skal man have et udredningsarbejde, der har med politiske forhold at gøre i større omfang, end jeg har indtryk af efter de bemærkninger, der er fremsat til beslutningsforslaget, og også mere, end det materiale, jeg har kunnet få gennem folketingets biblioteks- og oplysningstjeneste, lader ane.

Alt i alt må jeg derfor sige, at vi i venstre heller ikke mener at kunne støtte forslaget om at nedsætte en sådan kommissionsdomstol, men som de andre partier er vi naturligvis rede til at se videre på sagen i retsudvalget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Denne sene onsdag eftermiddag er altså blevet eftermiddagen, hvor man samler sære og ejendommelige forslag. Det sære forslag var fremskridtspartiets forslag om at smide indvanderne ud, og det ejendommelige er altså SFs nuværende forslag. Vi støtter hverken det sære eller det ejendommelige.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det er øjensynlig også tidspunktet for sære indlæg. Justitsministeren mente, at forslaget nok mest var fremsat, for at forslagsstillerne kunne have lejlighed til at drøfte sagen i retsudvalget. Jeg ved ikke, hvordan ministeren er kommet på den idé. Det er i hvert tilfælde ikke fra forslagsstillerne, han har fået den. Forslagsstillerne, og det gælder både SF og VS, har modsat sig og gjort opmærksom på, at de ikke er interesserede i, at sagen går i retsudvalget, men mener, den skal blive liggende i erhvervsudvalget, hvor den har ligget hidtil, fordi det er en typisk erhvervsag, og jeg ved ikke, hvorfor der har udsundet sig en kolossal interesse for at få den over i retsudvalget i stedet for. Den har jo været der på forhånd, eftersom det er justitsministeren, der skal svare, og vi har fået besked på, at den er lagt derover. Der kommer ganske vist en afstemning i morgen om det, og jeg vil meget bede om, at man støtter forslagsstillerne, som det er kutyme, i at beholde den i det udvalg, hvor de gerne vil have den. Det er i hvert tilfælde ikke noget argument, at det er en kommissionsundersøgelse; så skulle alle andre forslag om kommissionsundersøgelser også automatisk være gået i retsudvalget.

Men det, der i øvrigt stikker i øjnene i en sag som denne, når jeg nu har siddet og hørt på socialdemokratiets ordfører, på justitsministeren, på den konservative ordfører og på venstres ordfører, er, at man er usædvanlig lidt interesseret i at få oplyst, hvad det egentlig er, der ligger bag ved denne sag. Allerhelst ser man, at det bliver overstået så hurtigt som muligt, og det, der stikker mig i øjnene, er så, at det lader til at være et obligatorisk fænomen, at i det øjeblik, hvor man taler om forhold i erhvervslivet, så er der nul interesse fra de bemeldte partier i at få nogen som helst undersøgelse eller offentlighed omkring det. Det gjaldt f.eks. også med undergrundsforhandlingerne i sin tid, hvor man gik så vidt, at folketingets medlemmer skulle